

[Aksel Larsen.]

forskellige satser trykt så tidligt, at den kan være tolderne i hænde inden den 1. marts — hvordan skulle de ellers bære sig ad med at udføre deres arbejde? Men jeg håber alligevel, at tiden vil være tilstrækkelig til, at man endnu en gang kan overveje det spørgsmål, om man har ramt det helt rigtige med disse toldsatsler, således at man på den ene side forhindrer urimelige prisstigninger for forbrugerne herhjemme og på den anden side forhindrer, at vi kommer ud for en ubillig konkurrence, der kan medføre arbejdsløshed. Noget lignende gør sig gældende for valutaloggivningen med de dertil knyttede importreguleringer.

Man bør overveje dette, og jeg henstiller til alvorlig overvejelse, om man ikke bør have længere tid end 3 år til gradvis aftrapning af importreguleringerne og afskaffelse af dem.

Jeg forstår, at den højtærede handelsminister er meget ivrig for at få importreguleringerne afskaffet så hurtigt som muligt. Jeg forstår, at han deri har støtte af venstre, og at venstre i øvrigt mærkværdigt nok pludselig er blevet modstander af høje toldsatsler, til trods for at venstres formand for kort tid siden i Fyns Forsamlingshus i Odense gjorde sig til talsmand for, at vi skulle gå ind i de seks landes fællesmarked, hvilket ville komme til at betyde umådelig høje toldsatsler. Man jeg synes ikke, at handelsministerens eventuelle kærlighed til en hurtig afvikling af importrestriktionerne og til muligvis i visse tilfælde for lave toldsatsler skal have lov til at slå igennem, selv om han har støtte fra venstre, og heller ikke, selv om han har støtte fra retsforbundet.

Dog må jeg sige, at jeg forstår godt, at retsforbundet lægger så megen vægt på så hurtigt som muligt at få resterne af importreguleringerne ophævet. Det er sagt her, at man skal lade være med at tale historie, men de, der har sagt det, taler historie alligevel. Jeg tillader mig derfor at sige, at importreguleringerne snart sagt er rets-

forbundets eneste lam — og det skal man ikke misunde partiet. Retsforbundet er gået ind i denne regering. Retsforbundet har, allerede før det gik ind i denne regering, i praksis opgivet det, som egentlig var dets grundlag, nemlig grundskylden, grundskylden, som skulle indføres og erstatte alle skatter uden undtagelse. Det har man opgivet. Nu slår man sig til tåls med og trøster sine vælgere med, at nu får man en grundstigningsskyld, som slet ikke er grundskyld, men noget helt andet. Retsforbundet er fanatisk modstander af indirekte skatter; det er derfor, det har stemt for, at tekstilskatten skal opretholdes. Retsforbundet er fanatisk modstander af toldskatter, og derfor kommer det her og er medforslagsstiller til, at toldskatterne skal forhøjes, ganske vist sådan, at de efterhånden bortfalder for de seks af de syv lande, vi skal handle med; men de skal dog forhøjes for andre lande. Der er måske ikke noget at sige til, at retsforbundet er så interesseret i at klamre sig til, at importreguleringen skal afskaffes så snart som muligt.

Der er talt om, at man skal ikke snakke for meget historie — men alligevel. Jeg har, så ung jeg er, haft lejlighed til at følge retsforbundet i hele dets tilblivelses- og udviklingshistorie, og jeg har også hørt Stareke tale om toldskatter og lignende ting — nej, jeg overtræder aldeles ikke forretningsordenen, for jeg taler om professor Stareke. Jeg har nogle gange hørt professor Stareke docere, at noget af det mest gemene, der findes, er tolden; den skal afskaffes, den skal slås ihjel, vi kan ikke have den. Nu er retsforbundet kommet dertil, at det går ind for de toldsatsler, der er foreslået her. Jeg forstår udmærket godt, at de for at have noget at klamre sig til støtter den højtærede handelsminister i hans efter min mening ikke helt passende bestræbelser for at få importreguleringerne afviklet for hurtigt.

Jeg henstiller, at man tager hensyn til de betragtninger, jeg har fremført, således at vi får disse lovforslag gjort noget bedre, end